

Lehoi jakintsua

Bazen behin lehoi jakintsu bat Afrikako sabana zabalean. Denek Lehoi Handia deitzen zioten. Itxura dotore eta indartsua zeukan, baina ez zen horregatik bakarrik ezaguna: jakinduria handia zuen, eta sabanako arazoei irtenbideak aurkitzen zizkien beti.

Egun batean, eguzkiak zeruertza kolore beroz margotzen zuela, Lehoi Handiak batzar bat egitea erabaki zuen. Orro ozen batekin animalia guztiei deitu zien, elefante handietatik hasi eta intsektu txikienetaraino.

— Gaur ikasgai garrantzitsu bat partekatu nahi dut zuekin —esan zuen serio—. Jakintsuak izaten eta denontzat onak diren erabakiak hartzen ikasi behar dugu.

Animaliek jakin-minez begiratu zioten elkarri. Zer erakutsiko ote zien? Denak adi zeudenean, lehoia istorio bat kontatzen hasi zen.

— Bazen behin Leo izeneko lehoi gazte bat. Ez zen oso jakintsua, baina ikasteko gogoa zeukan. Sarritan sartzen zen arazoetan, egin aurretik ez zuelako ondorioetan pentsatzen. Egun batean, basora bakarrik joatea erabaki zuen, amak kontrako aholkua eman bazion ere.

Animaliek liluratuta entzuten zuten.

— Leok arrisku asko aurkitu zituen basoan —jarraitu zuen Lehoi Handiak—. Ehiztariek harrapatzeko zorian egon zen. Zorionez ihes egin zuen, baina bere jokabideak bera eta beste animaliak arriskuan jar zitzakeela ulertu zuen. Ordutik, esperientzia handiagoa zutenen aholkuak entzutea eta jokatu aurretik pentsatzea erabaki zuen.

Eguzkia sartzen ari zela, Lehoi Handiak basoko soinuak, itzalak eta arriskuak deskribatu zituen. Leo nola sentitu zen ere kontatu zien: hasierako ilusioa, beldurra eta azkenean ikasitakoaren lasaitasuna.

Entzuleek mezua ulertu zuten. Elkarrekin ondo bizitzeko, erabaki arduratsuak hartzen ikasi behar zuten. Leoren istorioak erakusten zuen ikaskuntzak eta hausnarketak norbaiten bizitza alda dezaketela.

— Jakinduria ez da gau bakar batean lortzen —azpimarratu zuen lehoiak—. Ikasteko bidea da, eta egunero ahalegina eta arreta behar ditu.

Animaliek eskerrak eman zizkioten, eta ikasitakoa beren eguneroko bizitzan erabiltzen saiatuko zirela agindu zuten. Ordutik, sabanan jakinduriak eta elkartasunak leku handiagoa izan zuten.

Lehoi Handiak pozik jarraitu zuen animalien aholkulari eta irakasle izaten. Horrela erakutsi zien etengabe ikasiz eta besteei entzunez etorkizun hobea eraiki daitekeela, sabanan bizi ziren guztientzat.